

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana, Cobzac Elena, Guzun Ion,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Arhiliuc Ion în numele condamnatului Raicov Andrei, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2019, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2020, în cauza penală în privința lui,

Raicov Andrei XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.11.2016 – 30.05.2019;

Instanța de apel: 20.06.2019 – 27.11.2019;

Instanța de recurs ordinar: 18.02.2020 – 13.05.2020;

Instanța de recurs în anulare: 28.04.2021 – 07.06.2021;

31.03.2022 – 16.05.2022.

26.01.2023 – 13.02.2023;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2019, Raicov Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal și condamnat la închisoare pe un termen de 3 (trei) ani;

- art. 190 alin. (5) Cod penal și condamnat la închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 (trei) ani.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Raicov Andrei i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) ani și 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost menținut sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2015 asupra automobilului de model „Volkswagen Golf”,

cu n/î XXXXX de culoare argintie, anul fabricării 2009, cod VIN XXXXX, nr. motorului XXXXX, capacitatea cilindrică 1390 cm³ și certificat de înmatriculare XXXXX, data înmatriculării fiind XXXXX, bun ce aparține lui Raicov Andrei.

A fost respins ca fiind neîntemeiată cerința procurorului privind încasarea de la Raicov Andrei în bugetul de stat a cheltuielilor judiciare în sumă de 3301,42 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Raicov Andrei, cunoscând despre existența la Agenția pentru Eficiență în Energetică (în continuare AEE) a Programului de susținere și dezvoltare a sectorului producerii combustibilului din biomasă solidă în Republica Moldova, program susținut de Organizația Națiunilor Unite pentru Dezvoltare și Uniunea Europeană, i-a propus la începutul anului 2013 administratorului SRL „MileCom” Țenti Viorel, să aplice la acest program de finanțare, afirmând că el are relații în cadrul acestei agenții și l-ar putea ajuta să devină câștigătorul concursului.

Potrivit criteriilor programului suma maximă de finanțare oferită pentru o singură întreprindere era de maxim 750 000 lei, iar Raicov Andrei, cunoscând despre acest lucru, precum și cunoscând despre faptul că pentru procurarea unei linii performante de producere a brichetelor integrale nu este suficientă suma de 750.000 lei, i-a propus lui Țenti Viorel că ei împreună să mai fondeze încă două companii, în rezultat fiecare dintre cele trei companii să participe la programul de finanțare lansat de AEE și respectiv să-l câștige, după care, fiecare din cele trei, să procure o parte componentă a utilajului – presă, tocător și uscător, astfel încât să instaleze o linie de producere a brichetelor performantă.

În urma acestor înțelegeri, la XXXXX Raicov Andrei împreună cu Blajin Cristina și Chirilov Ala au fondat întreprinderea „Bioecotherm” SRL, totodată la XXXXX fiind înregistrată și întreprinderea „Nordbric-Grup” SRL, la care în calitate de fondatori figurau finul lui Țenti Viorel, Cazacu Viorel și o persoană cunoscută acestuia, pe nume Trofailă Ion.

Între timp, în procesul de depunere a documentelor necesare pentru participare la concurs, Raicov Andrei și Țenti Viorel au constatat că întreprinderile pe care le administrează ei personal, precum și prin intermediul persoanelor apropiate lor, nu pot importa de sine stătător utilaj de brichetare, deoarece conform pct. 3) al „Regulamentului privind desfășurarea programului de susținere și dezvoltare a sectorului producerii combustibilului din biomasă solidă”, în calitate de furnizor al utilajului pot fi companii private locale sau internaționale din domeniul producerii și comercializării echipamentului de brichetare, prioritate fiind acordată întreprinderilor ce au implementat sistemul de management al calității – 9001:9002 și oferta cărora se încadrează după parametri tehnici aprobați în cadrul programului.

În aceste condiții, evaluând preturile oferite de către unii furnizori existenți deja pe piață și preturile la care pot procura aceleași utilaje de peste hotarele Republicii Moldova, la inițiativa lui Raicov Andrei și Țenti Viorel, de către finul ultimului, Șevciuc Grigore și Leșcu Marin, la XXXXX a fost fondată întreprinderea „Novateh” SRL, ca viitor furnizor a utilajului.

Astfel, la XXXXX de către administratorul SRL „Mile-Com”, Țenti Viorel, a fost depusă la AEE cererea de aplicare la programul de finanțare, prin care acesta a solicitat

procurarea unui uscător, solicitând finanțare în sumă de 738.720 lei, iar la XXXXX administratorul SRL „Nordbric-Grup”, Cazacu Viorel, a depus la AEE o cerere de aplicare la același program, privind procurarea unei prese în sumă de 729.172 lei.

Ulterior, depunerii cererilor de către Țenti Viorel și Cazacu Viorel, Raicov Andrei susținând că are influență asupra unor persoane din cadrul AEE, i-a asigurat pe cei doi, precum și pe unii fondatori și lucrători ai întreprinderilor în cauză, că datorită relațiilor sale personale, va asigura câștigarea de către SRL „Mile-Com” și SRL „NordbricGrup” a acestui concurs de finanțare, organizat de AEE, însă pentru aceasta este nevoie de a oferi reprezentanților AEE și Ministerului Economiei mijloace financiare în sumă de 12% din valoarea creditului acordat, justificând că acestea vor fi transmise persoanelor care vor decide în favoarea acordării creditelor, astfel încât, 5% vor fi oferite reprezentanților Ministerului Economiei, 5% reprezentanților AEE și 2% intermediarilor.

Între timp, Raicov Andrei, urmărind scopul de a obține aceste credite precum și de a intra în posesia lor, profitând de încrederea din partea administratorului SRL „Novateh” Șevciuc Grigore, întreprindere care de fapt era condusă de Țenti Viorel, motivând prin aceea că el personal va trebui să transmită reprezentanților AEE și Ministerului Economiei suma cerută, a solicitat de la acesta să fie angajat în calitate de director-financiar al SRL „Novateh”, obținând totodată și dreptul la prima și a doua semnătură pentru efectuarea operațiunilor bancare unde se deservea această întreprindere.

În rezultatul concursului organizat, prin procesul-verbal al ședinței Consiliului Proiectului din XXXXX au fost aprobate 10 companii, care au fost identificate ca viitorii beneficiari, ce au acumulat punctaj maxim la evaluare pentru procurarea echipamentului de brichetare în leasing, printre care SRL „Mile-Com” și SRL „Nordbric-Grup”, iar SRL „Novateh” a fost desemnat ca furnizor al utilajului pentru întreprinderile date.

Dat fiind faptul că SRL „Mile-Com” și SRL „Nordbric-Grup” au fost desemnați câștigători ai concursului, de către reprezentantul AEE, administratorul SRL „MileCom”, Țenti Viorel și administratorul SRL „Novateh”, Șevciuc Grigore, la XXXXX a fost încheiat contractul tripartit nr. XXXXX, privind procurarea de către SRL „MileCom” a uscătorului cu tambur rotător de tip „SV 1500-H”, în corespundere cu care, AEE își asuma obligația să achite echipamentul ce urma a fi livrat în viitor de către furnizorul utilajului SRL „Novateh”, conform specificației din anexa nr. 1 a contractului la prețul de 738.720 lei. De asemenea, de către administratorul SRL „Nordbric-Grup” Cazacu Viorel, cu aceleași părți, adică AEE și SRL „Novateh”, un astfel de contract tripartit cu nr. XXXXX, a fost semnat la XXXXX, obiectul contractului însă fiind presa de brichetare de tip „MUTEK 450” împreună cu linia de răcire 6m și dulapul electric 380 V, în corespundere cu care, AEE își asuma obligația să achite echipamentul ce urma a fi livrat în viitor de către furnizorul utilajului SRL „Novateh”, conform specificației la prețul de 729.172 lei.

De asemenea, s-a stabilit că pct. 5.3) și pct. 5.4) din contractul semnat de către AEE prevedea că agenția urma să achite furnizorului în decurs de 25 de zile de la

semnarea contractului un avans în mărime de 30% din prețul echipamentului, iar achitarea integrală urma să aibă loc după livrarea, instalarea acestuia și semnarea de către părți a actului de predare primire.

În aceste condiții, la XXXXX, SRL „Novateh” și AEE au semnat două acorduri adiționale în cadrul celor două contracte cu SRL „Mile-Com” și SRL „Nordbric-Grup”, prin care au modificat mărimea avansului prevăzut în contract pentru livrare de la 30% la 60%, lucru care s-a produs la insistența lui Raicov Andrei, deoarece ultimul, dispunând deja de mijloacele financiare de pe conturile SRL „Novateh”, intenționat târăgăna efectuarea importului.

În consecință, în contul bancar al SRL „Novateh” i-au fost transferate în vederea procurării utilajului pentru întreprinderile „Mile-Com” SRL și „Nordbric-Grup” SRL de către AEE la XXXXX și respectiv XXXXX suma totală de 880 736 lei, ce constituia 60% din creditul acordat pentru ambele companii, după care la XXXXX și la XXXXX a primit și restul sumei, în total fiind transferat suma de 1 467 892 lei.

Ca urmare, în rezultatul efectuării acestor transferuri Raicov Andrei, având dreptul de semnătură în instituția bancară unde se deservea SRL „Novateh”, a retras în numerar de pe conturile acestei companii o parte din aceste mijloace financiare, dintre care anumite sume în mărime de 12% din valoarea mijloacelor financiare obținute de „Mile-Com” SRL și „Nordbric-Grup” SRL și le-a transmis persoanelor publice din cadrul AEE și Ministerul Economiei, susținând că a influențat hotărârile ultimilor la desemnarea câștigătorilor concursului, sumă totală fiind de 176.147 lei MDL, care constituia proporții deosebit de mari.

Aceste acțiuni ale inculpatului, au fost calificate de către prima instanță în baza art. 326 alin. (3), lit. a) Cod penal – traficul de influență, adică *pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni urmate de obținerea rezultatului promis, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.*

Tot Raicov Andrei, în perioada anului X, acționând în interes material având scopul dobândirii prin înșelăciune a mijloacelor financiare în proporții deosebit de mari, din fondurile Agenției pentru Eficiență Energetică (în continuare AEE), administrate în cadrul programului de susținere și dezvoltare a sectorului producerii combustibilului din biomasă solidă în Republica Moldova, a cumpărat la 14.02.2014 persoana juridică SRL „Iani-Elena”, după ce societatea dată, a fost selectată în calitate de beneficiar al proiectului de creditare menționat, înregistrând în calitate de administrator o persoană interpusă și anume pe O. Dimov, persoană vulnerabilă, fără loc permanent de trai și consumator de băuturi alcoolice.

În continuare, în baza contractului tripartit nr. XXXXX, privind furnizarea echipamentului de brichetare „MUTEK 280”, la prețul de 749.820 lei, încheiat la XXXXX între reprezentanții AEE, furnizorul „Novateh” SRL și beneficiarul SRL „Iani-Elena”, SRL „Novateh” urma să primească de la AEE prin transfer bancar 60% din costul utilajului pentru efectuarea importului, iar după import, instalare și întocmirea

actului de predare-primire, să primească și restul banilor, echivalentul a 40% din suma contractată.

Dat fiind faptul că o condiție obligatorie pentru obținerea celei de-a doua tranșe a finanțării de la AEE era predarea-primirea echipamentului de către reprezentanții AEE Raicov Andrei, cunoscând cu certitudine că importul utilajului pentru SRL „IaniElena” nu a avut loc, a organizat includerea în factura fiscală nr. XXXXX din XXXXX a unor date denaturate și fictive despre livrarea către SRL „Iani-Elena” a utilajului, pe care le-a prezentat reprezentanților AEE drept autentice întru justificarea obținerii celei de-a doua tranșe a finanțării, după care personal a organizat deplasarea reprezentanților agenției la sediul halei de producere din mun. XXXXX, unde, diminuând cu prezența sa vigilența consultanților AEE, inducându-i în eroare asupra dării în exploatare a utilajului procurat chipurile de către SRL „Iani-Elena”, le-a prezentat acestora componente dintr-un utilaj ce aparținea altor entități economice și nicidecum SRL „Iani-Elena”.

Constatând respectarea formală a condițiilor de finanțare în cadrul proiectului, AEE a transferat prin dispozițiile de plată nr. X din XXX și nr. XX din XXX la contul SRL „Novateh” sumele de 449 892 lei și respectiv 302 792 lei (sumă care include și o restanță de 2864 lei netransferată anterior pentru procurarea utilajului de către SRL „Novateh” pentru compania „Mile-Com” SRL).

Ulterior, Raicov Andrei, fiind titularul dreptului de gestionare a mijloacelor financiare din conturile bancare ale SRL „Novateh”, în perioada anului XX a extras în repetate rânduri, din contul bancar al SRL „Novateh”, mijloacele financiare transferate de către AEE prin dispozițiile de plată nr. X din XX și nr. X din XX, în sumă totală de 752.684 lei, bani pe care i-a însușit.

Astfel, Raicov Andrei, acționând cu premeditate, și anume organizarea procurării a SRL „Iani-Elena” după ce ultima a devenit beneficiarul programului de creditare, întocmirea unei facturi fiscale cu conținut fals cu nr XXXXX din XXXXX și ridicarea banilor din contul bancar a SRL „Novateh” în sumă totală de 752 684 lei, care constituie suma creditului acordat de AEE către SRL „Iani-Elena”, prin înșelăciune și abuz de încredere, a însușit de la Agenția pentru Eficiență Energetică bani în sumă de 752 684 lei, cauzând o pagubă materială AEE în proporții deosebit de mari.

Aceste acțiuni ale inculpatului, au fost calificate de către prima instanță în baza art. 190 alin. (5) Cod penal– *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșite în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

- ***procurorul Cazacov Elena***, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-i stabili lui Raicov Andrei, potrivit prevederilor art. 84 alin. (1)- (3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani. A confisca în temeiul art. 106 alin. (2) Cod penal de la Raicov Andrei în folosul statului contra echivalentul bunurilor rezultate din infracțiune în mărime totală de 928.831 lei cât și a încasa din

contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru instrumentarea cauzei penale în mărime de 3301,42 lei.

- *avocatul Străistaru Valeriu în numele inculpatului Raicov Andrei*, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Raicov Andrei învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și 326 alin. (3) lit. a) Cod penal să fie achitat, deoarece în cadrul cercetării judecătorești nu a fost acumulat un ansamblu de probe pertinente, concludente, veridice și utile din care ar fi posibil de a concluziona că fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute în art. 326 alin. (3) lit. a) și 190 alin. (5) Cod penal.

3.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a invocat că deși pentru fiecare infracțiune separat instanța de judecată a stabilit pedepse echitabile pentru acțiunile imputate lui Raicov Andrei, însă, la aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal și stabilirea unei pedepsei definitive, prin cumularea pedepselor, de către instanța de judecată au fost greșit apreciate aceste circumstanțe privind individualizarea pedepsei și în consecință a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, în coraport cu circumstanțele cazului.

De asemenea, sentința o considera nefondată în partea respingerii solicitării acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 3301,42 lei.

Mai mult, a fost dovedit faptul că Raicov Andrei a obținut ilegal mijloace bănești în sumă de 752.684 lei și 176.147 lei și instanța de judecată urma să se conducă de prevederile art. 397 pct. 2) Cod de procedură penală, coroborate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal urma să dispună confiscarea în contul statului de la Raicov Andrei a acestor sume.

3.2 În motivarea recursului avocatul Străistaru Valeriu ia invocat că, învinuirea înaintată lui Raicov Andrei și starea de fapt constatată de prima instanță nu și-au găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de instanța de judecată au fost apreciate în mod eronat.

Atât acuzatorul de stat cât și instanța de fond s-au bazat doar pe declarațiile părții vătămate și a unor martori care sunt rude și cumetri, lipsind elementele infracțiunii.

În fapt, despre existența Agenției pentru Eficiență Energetică, Raicov Andrei a aflat în toamna anului XX, când a revenit în țara din Viena, Austria, după o perioadă de aproximativ 10 ani de absență, de la noile cunoștințe Țenti Viorel, Mutelica Mihail și Smolnițchi Roman, cu care a făcut cunoștință în toamna anului XX.

Nu exista și nici nu puteau fi probe precum că Raicov Andrei avea relații în cadrul Agenției, deoarece el a lipsit din țară aproximativ 10 ani.

Mai mult ca atât, martorul Mutelica Mihail, în ședința de judecată a declarat, că el împreună cu partenerii săi, atunci când au inițiat afacerea, deja aplicaseră la proiectele Agenției pentru Eficiență Energetică însă au primit refuz.

În continuare, martorul Țenti Viorel la fel a declarat că în anul XX la fel a apelat la finanțare din partea Agenției pentru Eficiență Energetică.

Martorul Smolnițchi Roman a declarat că el împreună cu Țenti Viorel și Mutelica Mihail știau deja despre existența posibilității de finanțare din partea Agenției pentru Eficiență Energetică și Raicov Andrei a fost inițiat în acele posibilități de la ei înșiși. La întrebarea avocatului martorul Smolnițchi Roman a confirmat încă odată că el împreună cu partenerii săi erau deja informați despre proiectele Agenției pentru Eficiență Energetică și că ideea a venit din partea lui Țenti Viorel, iar Raicov Andrei a aflat despre posibilitatea finanțării de la Agenția pentru Eficiență Energetică doar după ce s-a încadrat în activitatea lor.

Referitor la compania SRL „Nordbric-Grup”, care a fost fondată din inițiativa și dorința lui Țenti Viorel – Cazacu Viorel, este finul de cununie a lui Țenti Viorel, cu 90%, iar al doilea fondator este Trifailă Ion, care deține 10% din capitalul statutar al companiei, acesta este verișorul lui Țenti Viorel.

În ședința de judecată Cazacu Viorel a declarat că Țenti Viorel i-a spus lui să deschidă o întreprindere care să producă brichete și că numai Țenti Viorel discuta cu el.

La fel compania SRL „Nordbric-Grup”, unde fondator și administrator era finul de cununie a lui Țenti Viorel – Șevciuc Grigore care deține 90% din capitalul statutar al întreprinderii și al doilea fondator este Lescu Maria cu 10% care la rândul său este prieten din copilărie a lui Mutelica Mihail, iarăși figurează persoane de rudenie cu Țenti Viorel și Mutelica Mihail. Raicov Andrei nu a fost informat cum Țenti Viorel și Șevciuc Grigore au implementat sistemul de management al calității 9001:9002 și cum ei au acreditat această companie la Agenția pentru Eficiență Energetică.

Ca dovadă a nevinovăției a lui Raicov Andrei putea servi și cazul care s-a produs la data de XXXXX când Raicov Andrei se afla în arest preventiv și când administratorul companiei „Mile-Com” SRL și companiei SRL „Nordbric-Grup” au expediat în adresa directorului Agenției pentru Eficiență Energetică o cerere prin care au solicitat eşalonarea datoriilor companiilor cu repartizarea restanțelor pentru mai multe luni, ultima fiind acreditată până la data de XXXXX.

Din acestea reiese că Raicov Andrei nu a avut nici o atribuție la modificarea mărimii avansului de la 30% la 60%, deoarece aceasta s-a produs la propunerea contabilului de la Agenția pentru Eficiență Energetică, dar nu la inițiativa lui Raicov Andrei.

Martorul Cazacu Viorel a declarat că compania SRL „Nordbric-Grup” a fost vândută unei persoane împreună cu datoria existentă la Agenției pentru Eficiență Energetică.

Apelantul considera că nu sunt adevărate nici afirmațiile expuse, precum că Raicov Andrei avea influență asupra unor persoane din cadrul Agenției pentru Eficiență Energetică ori din cadrul Ministerului Economiei și că acestor persoane este necesar de a oferi mijloace financiare în volum de 12% din valoarea creditului acordat. Lucrul acesta nu a fost dovedit în instanța de judecată. Procurorul nu a prezentat oricare dovezi și nici nu a fost audiată vreo persoană din cadrul instituțiilor menționate, ce ar dovedi declarațiile făcute de către Țenti Viorel și alți parteneri.

La materialele dosarului nu exista nici o înregistrare, dovadă sau persoană, numele căreia să figureze în dosar, care ar justifica învinuirea lui Raicov Andrei, precum că el a dus tratative cu persoane influente din cadrul Agenției pentru Eficiență Energetică și a Ministerului Economiei privind acordarea unui credit în schimbul unei sume de bani. Nu sunt nici un fel de dovezi despre transmiterea sumelor de bani la Agenției pentru Eficiență Energetică și la Ministerul Economiei.

La fel nu a fost demonstrat și nu a fost luat în considerare de către instanța de judecată și faptul că utilajul ce a fost pus la dispoziția companiei „Iani Elena” SRL conform facturii fiscale cu numărul și seria XXXXX din XXXXX nu a fost întocmită și semnată de Raicov Andrei.

Martorul Cibotari Alexandru a declarat în instanța de judecată că Raicov Andrei nu i-a dat nici un fel de indicații în acest sens.

Declarațiile martorilor Pidleac Dragoș, Cibotari Alexandru, Petrov Mariana, Popa Valentin, Panciuc Vadim, Afteni Igor, Dragan Nicolae, Zaporojan Călin nu coincid cu declarațiile făcute de Țenti Viorel, Țenti Ana (sora lui Țenti Viorel), Smolnițchi Roman (finul lui Țenti Viorel), Cazacu Viorel (finul lui Țenti Viorel), Godonoaga Mihail (cumnatul lui Țenti Viorel).

Utilajul pentru compania „Iani Elena” SRL a fost pus la dispoziția companiei, iar banii ridicați de către Raicov Andrei de pe contul companiei „Novateh” SRL erau profitul companiei pe care i-a dat lui Țenti Viorel și Mitelica Mihail.

Comaniile „Mile-Com” SRL și SRL „Nordbric-Grup” au devenit câștigătoare datorită actelor false depuse de administratorii acestora la proiectul lansat de către Agenția pentru Eficiență Energetică unde au acumulat un punctaj mare în selectarea beneficiarilor de proiect.

Inculpatul nu avea nimic comun cu falsificarea acestor acte, datorită cărora aceste companii au devenit câștigătoare sau vreo persoană care ar declara că a primit de la Raicov Andrei mijloace financiare în formă de mită.

Este necesar de menționat că în ședința de judecată procurorul mai întâi a cerut pentru inculpat pedeapsa, iar mai târziu, după reluarea cercetării judiciare, în ședința din XX a deschis în fața tuturor participanților la proces plicul cu dovezi. Chiar și atunci când a deschis plicul a citit că în agenda cu inscripții „Worvag Pharma” era notat că Andrei Raicov a transmis banii lui Țenti Viorel, Țenti Ana și Mutelica Mihail.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Valeriu Străistaru, în numele inculpatului, și admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, în conformitate cu art. 106 alin. (1), (2), lit. b) Cod penal, s-a dispus confiscarea din contul inculpatului contra echivalentul bunurilor în sumă de 176.684 lei și 752.684 lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a constatat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în

ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, or la data comiterii faptei, prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal reglementau infracțiunea de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșite în proporții deosebit de mari, care chiar dacă, a fost modificată prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, nu a fost decriminalizată.

Totodată, instanța de apel a respins poziția părții apărării de a pronunța o sentință de achitare a lui Raicov Andrei pe ambele capete de acuzare, argumentele invocate fiind făcute în scopul exercitării dreptului la apărare, declarațiile inculpatului fiind combătute de cumulul de probelor administrate la materialele cauzei penale, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și art. 101 Cod de procedură penală.

Cu referire la faptele expuse de către inculpat privind acțiunile pretins ilegale comise de către alte persoane, prima instanța corect a indicat că acesta urmează să se adreseze organelor competente. Or, în conformitate cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

La caz, instanța a fost sesizată prin rechizitoriu pentru faptele comise de către inculpat, care au fost constatate în ședința de judecată, respectiv, nu era în drept să se expună asupra acțiunilor altor persoane care nu au avut statut de inculpat în cadrul cauzei penale judecate.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a constatat că pedeapsa aplicată de către prima instanță este legală, întemeiată și echitabilă, acordându-se deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, inculpatul nu a recunoscut vina, are 3 copii minori la întreținere, a comis două infracțiuni: una făcând parte din categoria celor grave, iar cealaltă – deosebit de grave, nefiind reținute circumstanțe atenuante sau agravante.

Prin urmare, conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, prima instanță corect a considerat că restabilirea echității sociale, prevenirea de săvârșire a noilor infracțiuni cât și corectarea lui Raicov Andrei va fi posibilă, doar, prin stabilirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani.

Instanța de apel a apreciat ca fondată solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea din contul lui Raicov Andrei în folosul statului a contraechivalentului bunurilor rezultate din ambele infracțiuni, or, în conformitate cu art. 106 Cod penal, în cazul în care, bunurile obținute prin infracțiune nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că inculpatul a retras 176.147 lei, în numerar, de pe conturile SRL „Novateh”, ce constituie 12 % din valoarea mijloacelor financiare obținute de „Mile-Com” SRL și „Nordbric-Grup” SRL, această sumă constituind mijloace bănești obținute din infracțiune.

Astfel, instanța de apel a dispus confiscarea de la inculpat contraechivalentul bunurilor în sumă de 176.684 lei, rezultate din săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

În ceea ce privește confiscarea din contul inculpatului în folosul statului a contra echivalentului bunurilor rezultate din infracțiune în mărime de 752.684 lei (pe episodul de învinuire în baza art. 190 alin. (5) Cod penal), instanța de apel a respins-o ca fiind nefondată, or această sumă reprezintă prejudiciul cauzat Agenției pentru Eficiență în Energetică ca urmare a acțiunilor ilegale ale acestuia. Prin urmare, instanța de apel a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul Agenției Pentru Eficiență în Energetică a sumei de 752.684 lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat de a încasa de la inculpat în contul statului cheltuielile judiciare pentru instrumentarea cauzei penale în mărime de 3301,42 lei, dintre care 2997 lei salariul procurorului și 304,42 lei consumabile, instanța de apel a notat că cerința acuzatorului de stat în această parte este nefondată, or, prima instanță în mod întemeiat a respins această pretenție.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului prin care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea achitării lui Raicov Andrei pe ambele capete de învinuire.

5.1. În motivarea cererii de recurs avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului a reiterat argumentele apelului, suplimentar invocând că:

- prima instanță eronat a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, neținând cont de modificările operate în Codul penal cu privire la mărimea prejudiciului material, iar cea de apel a trecut acest fapt cu vederea, neexpunându-se în nici un mod;

- toate acțiunile ilegale au fost comise de Țenti Viorel și complicitii săi, care prin declarații comune false și orchestrate au dat vina pe Raicov Andrei în vederea deturnării sancțiunii de la ei și au folosit pe Raicov Andrei pe postură de țap ispășitor;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2020, s-a decis inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Hotineanu Anatolie, în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat.

6.1. În motivarea soluției, instanța de recurs ordinar a statuat că, recurentul nu a invocat nici un temei de casare din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă a solicitat achitarea inculpatului, întrucât, în opinia lui, instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate prin actul de învinuire au fost comise de către acesta.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate de recurent, instanța de recurs ordinar a ajuns la concluzia că, la judecarea apelului, instanța a

examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea confiscării de la inculpatul prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția lui Raicov Andrei, considerând că argumentele recurentului cu privire la nevinovăția sa nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, totodată pronunțând o hotărâre nouă, confiscând de la inculpat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond inferioare incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu au fost reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, probele au fost administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare.

7. Decizia instanței de recurs ordinar a fost atacată cu recurs în anulare de către avocatul Hotineanu Anatolie în numele condamnatului, prin care a solicitat casarea tuturor hotărârilor adoptate și pronunțate în speță cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare a lui Raicov Andrei de învinuirile aduse în baza art. 190 alin. (5) și 326 alin. (3) lit. a) Cod penal pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii.

7.1. În motivarea recursului în anulare recurentul a invocat un șir de temeuri incluse în cererile de apel și de recurs ordinar, suplimentar făcând referire la un șir de hotărâri CtEDO (Beian versus România, Marcks versus Belgia, Todorov versus România, Unedic versus Franța, Ștefan versus România și Artico versus Italia) indicând că, în speță, prin soluțiile adoptate de instanțele de judecată a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07 iunie 2021, s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Hotineanu Anatolie, în numele inculpatului ca fiind declarat peste termen.

8.1. Pentru a hotărî astfel, instanța de recurs în anulare a statuat că, din prevederile art. 452, coroborat cu art. 453, 454 Cod de procedură penală, rezultă că, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, fiind respectate următoarele condiții: au fost epuizate căile ordinare de atac; exista un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii; recursul nu a fost declarat repetat; recursul este declarat în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești sau, în cazul în care cererea a fost comunicată Guvernului Republicii Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de la data comunicării ei.

În conformitate cu dispozițiile art. 456 Cod de procedură penală, recursul în anulare este supus unei verificări prealabile judecării în fond a acestuia, astfel că, instanța de recurs este obligată să îndeplinească actele procedurale preparatorii și să examineze admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în conformitate cu prevederile art. 431 și 432 Cod de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

La caz, recursul în anulare este tardiv și repunerea acestuia în termen nu este posibilă deoarece la 13 mai 2020 Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție a adoptat și pronunțat dispozitivul deciziei în cauza penală a lui Raicov Andrei învinuit de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, în textul dispozitivului fiind făcută mențiunea despre data pronunțării integrale a deciziei la 21 mai 2020 (f. d. 250, vol. VII) și tot la această dată a fost făcut public rezultatul judecării recursului declarat de avocatul Hotineanu Anatolie, în numele inculpatului.

Reieșind din complexitatea cauzei, prin încheierea Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2020 s-a dispus amânarea pronunțării deciziei motivate pentru 04 iunie 2020 (f. d. 251, vol. VIII), părțile fiind înștiințate prin intermediul site-ului oficial al instanței despre această circumstanță (*a se vedea <http://agenda.csj.md/penal.php>*).

La 04 iunie 2020, instanța de recurs ordinar a pronunțat integral decizia (f.d. 252-277, vol. VII) și a publicat-o pe site-ului oficial al instanței.

La 19 iunie 2020, prin scrisoare, instanța de recurs a înștiințat părțile despre soluția adoptată asupra recursului ordinar și a expediat părților copie a deciziei motivate (f.d. 278, vol. VII);

Recursul în anulare declarat de avocatul Hotineanu Anatolie datează cu 12 februarie 2021 (f.d. 5, vol. VIII), recurentul făcând mențiunea că a recepționat decizia Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție la 04 octombrie 2020.

Raportând starea de fapt la cea de drept, instanța de recurs în anulare a menționat că art. 454 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului în anulare și nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs, decât de la data pronunțării deciziei motivate.

În speță, decizia Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2020, în virtutea prevederilor art. 466 alin. (5) Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la 04 iunie 2020, dată de la care urmează a fi calculat termenul legal de 6 luni de depunere a recursului în anulare.

Instanța de recurs în anulare a reținut că depunerea recursului în anulare la 12 februarie 2021 depășește termenul legal și că instanța de recurs ordinar a îndeplinit toate acțiunile legale de înștiințare și aducere la cunoștință părților despre rezultatul judecării recursului ordinar declarat de avocatul Hotineanu Anatolie împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2019, deci, omisiunea termenului nu a avut loc din vina autorităților.

Prin urmare, recursul în anulare nu se încadrează în termenul legal, fiind depus tardiv, iar repunerea acestuia în termen, în condițiile expuse supra, ar echivala cu

avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești, ceea ce în accepțiunea CtEDO urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art. 6 CoEDO – dreptul la un proces echitabil, care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare (hotărârea Ghirea versus Republica Moldova).

9. La 15 martie 2022, avocatul Hotineanu Anatolie în numele condamnatului Raicov Andrei, din nou a declarat recurs în anulare, solicitând casarea tuturor hotărârilor adoptate și pronunțate în speță cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare a lui Raicov Andrei pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii.

9.1. În motivarea recursului a indicat motivele din recursul în anulare precedent, suplimentar invocând că, instanța de recurs a admis o eroare de calcul a termenului de depunere a recursului, inclusiv prin prisma termenului când a fost adus la cunoștință recurentului și reprezentantului său a deciziei Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2020.

Analizând materialele dosarului, inclusiv mențiunile când a fost expediat în adresa părților deciziile, precum și perioada de depunere a recursului în anulare, s-a constatat eroare tehnică care a generat decizia de respingere a recursului ca depus peste termen.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 16 mai 2022, s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Hotineanu Anatolie în numele condamnatului, pe motiv că este declarat repetat.

11. La 23 septembrie 2022, avocatul Arhiliuc Ion în numele inculpatului Raicov Andrei a declarat recurs în anulare pe care l-a intitulat recurs ordinar, prin care a solicitat a recunoaște ca depus în termen recursul declarat, casarea totală a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a dispune achitarea lui Raicov Andrei de sub învinuirea adusă de săvârșirea infracțiunilor prevăzute în art. 326 alin. (3) lit. a) și 190 alin. (5) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

11.1 În motivarea recursului, avocatul Arhiliuc Ion în numele inculpatului Raicov Andrei invocă că, nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, astfel, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuri de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Pronunțarea instanței de apel nu trebuie să fie una superficială și fără o argumentare cuvenită.

Constată că aceste prevederi legale, deși sînt obligatorii, nu au fost respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel, deoarece, potrivit deciziei contestate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de partea apărării,

a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat total soluția instanței de apel de respingere ilegală a apelului declarat de partea apărării cu menținerea sentinței ilegale de condamnare a lui Raicov Andrei.

Indică că, cu toate că instanța de apel, indică la fondul apelului despre versiunea invocată de avocat că, Raicov Andrei nu avea relații în cadrul Agenției pentru Eficiență Energetică, deoarece el a lipsit din țară aproximativ 10 ani, iar martorul Mutelica Mihail a declarat, că el împreună cu partenerii săi, atunci când au inițiat afacerea, deja aplicaseră la proiectele AEE și, la fel Martorul Țenti Viorel la fel a declarat că, în anul XX tot a apelat la finanțare din partea AEE, inclusive a altor argumente expuse supra la pct.3 din prezentul recurs, instanța de apel de facto nu s-a pronunțat argumentat în condițiile legii asupra acestei versiuni care exclude condamnarea inculpatului Raicov Andrei, însă a menținut condamnarea acestuia.

Susține că, instanța de apel, nu a luat în considerare totalitatea probelor expuse de avocat în apel enunțate supra la pct.3 din acest recurs și, care confirmau nevinovăția inculpatului Raicov Andrei, prin prizma art. 101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dar a denaturant conținutul și esența acestora. În acest context accentuăm că, din declarațiile inculpatului Raicov Andrei se atestă că, acesta nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate.

De asemenea, atestă că Raicov Andrei a declarat, iar contrariul nu a fost probat - că nu avea careva cunoștințe în cadrul Agenției pentru Eficiență Energetică și despre concursul organizat de această agenție a aflat de la Țenti Viorel, Mutelica Mihail și Smolnițchi Roman. A indicat că banii ridicați de pe contul companiei SRL „Novateh”, erau transmiși ultimilor. Iar Tenti Viorel, Mutelica Mihail și Smolnițchi Roman au comis acțiuni ilegale expuse supra în apel.

Menționează că, la examinarea cauzei, prima instanță precum și instanța de apel s-a bazat doar pe declarațiile pretinsei părți vătămate și a unor martori care sunt între ei rude și afini. În această ordine de idei putem constata lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de articolele menționate. Nu a fost demonstrat faptul că Raicov Andrei avea relații în cadrul Agenției, deoarece el a lipsit din țară aproximativ 10 ani, iar martorul Mutelica Mihail, în ședința de judecată a declarat, că el împreună cu partenerii săi, atunci când au inițiat afacerea, deja aplicaseră la proiectele AEE, însă au primit refuz. Martorul Țenti Viorel la fel a declarat, că în anul 2012 la fel a apelat la finanțare din partea AEE. Declarațiile martorilor Pidleac Dragoș, Cibotari Alexandru, Petrov Mariana, Popa Valentin, Panciuc Vădim, Afteni Igor, Dragan Nicolae, Zaporojan Călin sunt în contradicere și nu coincid cu declarațiile făcute de Țenti Viorel, Țenti Ana (sora lui Țenti Viorel), Smolnițchi Roman (finul lui Țenti Viorel), Cazacu Viorel (finul lui Țenti Viorel), Godonoaga Mihail (cumnatul lui Țenti Viorel). Utilajul pentru compania „Iani Elena” SRL a fost pus la dispoziția companiei, iar banii ridicați de către Raicov Andrei de pe contul companiei SRL „Novateh”, erau profitul companiei pe care i-a dat lui Țenti Viorel și Mutelica Mihail; Companiile „Mile-Com” SRL și SRL „Nordbric-Grup” au devenit câștigătoare a proiectului de finanțare desfășurat de AEE datorită

actelor false depuse de administratorii acestora unde au acumulat un punctaj mare în selectarea beneficiarilor de proiect. Raicov Andrei nu a avut și nu a nu are nimic comun cu falsificarea acestor acte, datorită cărora aceste companii au devenit câștigătoare sau vre-o persoană care ar declara că a primit de la Raicov Andrei mijloace financiare în formă de mită. Instanța nu a stabilit cui a dat mită, în ce mod, care suma precum și alte detalii esențiale pentru declararea vinovăției lui Raicov Andrei.

Relevă că, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost acumulat un ansamblu de probe pertinente, concludente, veridice și utile din care ar fi posibil de a concluziona că fapta inculpatului Raicov Andrei întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute în art. 326 alin. (3) lit. a) și 190 alin. (5) Cod penal, astfel că acesta urmează a fi achitat în temeiul art.390 alin. (1) pct.3), fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Susține că, există și o eroare gravă de drept sub aspect procedural, astfel decizia instanței de apel este motivată în baza probelor care nu au fost cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind doar anunțate, lipsind volumul, pagina, data întocmirii actului procedural, a se vedea procesul-verbal al ședinței de judecată.

Invocă că, sub aspect procedural o astfel abordare a problemei de drept în cauza dată nu poate fi susținută pe motiv, că de fapt la unele argumentele invocate de avocatul V. Straistari în numele inculpatului Raicov Andrei în apel, nu s-a dat un răspuns argumentat, fiind expus prin fraze de ordin general, iar altele motive au fost ignorate în totalitate nefiind redată în textul deciziei.

Astfel, opinează că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut poziția greșită a instanței de fond în ce privește aprecierea probelor în raport cu încadrarea juridică a faptei, acceptând niște concluzii de ordin general, fără a le da o apreciere prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii greșite și nemotivate. Or, instanța de apel fiind sesizată prin apel de către apărare, urma să analizeze, să aprecieze și să verifice fiecare probă aparte, să dezvăluie fiecare concluzie de acceptare sau respingere a probei, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale. În cadrul examinării apelului declarat Curtea de Apel nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile martorilor și concluziile din rapoartele de expertiză medico-legale.

Invocă că, în cazul dat, instanța de apel urma să se pronunțe asupra fiecărui argument menționat în cererile de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei comise de către acesta.

Dreptul la un proces echitabil, în lumina Convenției, se bazează pe respectarea cu strictețe a principiilor fundamentale ale procesului judiciar: "egalitatea armelor", "contradictorialitatea" (mai ales în administrarea probelor), "motivarea deciziilor",

care semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața instanțelor de judecată, fără ca vre-una dintre ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți în proces, așa încât, părțile litigante să aibă posibilitatea de a-și susține punctul de vedere într-o așa manieră, încât să nu fie puse într-o situație net dezavantajată una față de alta (ase vedea: CEDO, decizia din 22.02.1996, în cauza Bulut contra Austriei, parag.47; decizia din 18.02.1997, în cauza Niderost-Huber contra Elveției, parag.23; decizia din 07.06.2001, în cauza Kress contra Franței, parag. 72).

Aceste principii fundamentale ale procesului judiciar în prezenta cauză au fost încălcate, cu toate că legea internă obligă instanțele de judecată să le respecte: Potrivit art. 1 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop, și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca (...) nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Precizează că, organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată. La fel, art. 19 alin.(3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc. Această soluție solicităm a fi acceptată fără dispunerea rejudecării cauzei, poziție care corespunde jurisprudenței CEDO, deoarece încălcările legislației procesual penale comise de către autoritățile de stat la examinarea cauzei date, nu pot fi imputate acuzatului și nu ar trebui să-l plaseze pe acesta într-o situație defavorabilă.

Astfel, în hotărîrea sa Ștefan vs România din 6 aprilie 2010, CEDO a menționat că procurorul avea obligația de a reflecta pretinsele erori înainte de pronunțarea unei hotărîri definitive, CEDO consideră că Statul este cel care trebuie să își asume erorile comise de parchet sau de instanța de judecată și că acele erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză.

Mai mult ca atât, conform unei jurisprudențe constante a CEDO, retrimiteria cauzelor la rejudecare este în mod obișnuit dispus ca rezultat a erorilor comise de instanțele de judecată, repetarea unor asemenea retrimiteri în cadrul unuia și aceluiași proces dezvăluie o deficiență gravă a sistemului judecătoresc, ceea ce afectează dreptul persoanei la un proces echitabil într-un termen rezonabil, drept garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție (hotărîrea Cravenco v. Moldova, § 50, din 15 ianuarie 2008).

Cu privire la termenul de declarare a recursului, indică că examinarea cauzei penale în ordine de apel, s-a făcut în lipsa inculpatului Raicov Andrei, cu participarea unui avocat din oficiu, deoarece dînsu-1 era anunțat în căutare. Mandatul de avocat a lui Hotineanu Anatolie din data de 25 ianuarie 2020 nu este valabil, deoarece inculpatul Raicov Andrei la data vizată se afla peste hotare în Austria cu familia sa cu traiul și lucru, fapt confirmat prin decizia Curții de Apel, care a examinat cauza în lipsa lui din acest motiv, astfel că mandatul trebuia să fie întocmit cu respectarea cerințelor din Recomandarea nr. 94 din 28 noiembrie 2016 Cu privire la aplicarea prevederilor din

Codul de procedură penală care reglementează unele aspecte ce țin de reprezentarea în instanța judecătorească a inculpaților de către avocații aleși.

Deși, pe mandatul prezentat la dosar de avocatul Hotineanu Anatolie din data de 25 ianuarie 2020, este semnătura lui Raicov Andrei, utimul explică că dînsul a avut o înțelegere să participe într-un litigiu civil cu o datorie către SRL „PFB Legal Consulting” (anexă notificarea respectivă) și i-a trimis la rutieră în Austria blancheta curată de mandat pe care dînsu-l a semnat-o și a expedit-o în Moldova, iar cum se vede avocatul Hotineanu Anatolie a vrut să-i facă o surpriză cu gîndul că va cîștiga procesul penal și a reformulate caracterul asistenței jurice completînd mandatul pentru prezenta cauză și a depus un recurs formal incompetent. Or, împuternicirile avocatului Ion Arhiliuc pentru declararea prezentului recurs ordinar sunt conforme acestei Recomandări, - procura din numele lui Raicov Andrei, autentificată la Ambasada Republicii Moldova în Austria.

Recursul este depus în termen de 30 zile scrisorii Judecătoriei of. Buiucani din 19.08.2022 de expediere inculpaților Raicov Andrei la solicitarea acestuia a copiei deciziei motivate a instanței de apel din 27.11.2019, copia plicului poștal cu ștampila Oficiului poștal de recepționare a documentului vizat din data de 26 august 2022. Din aceste motive, se va recunoaște ca depus în termen recursul declarat de avocatul Ion Arhiliuc în numele lui Raicov Andrei.

12. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.452 Cod de procedură penală, condamnatul poate declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac.

Potrivit art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept, comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform art.6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților fundamentale garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

În sensul art.453 alin.(2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se bazează pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Normele enunțate mai sus prescriu că, părțile sunt în drept să declare doar o singură dată recurs în anulare, iar în cazul în care va mai contesta cu recurs în anulare, acestea vor fi declarate repetate, adică lipsite de orice suport legal.

În consecință, dat fiind faptul că recursul în anulare declarat de recurent este unul repetat, fiind declarat a treia oară, acesta urmează a fi declarat inadmisibil, or, asupra recursurile în anulare declarate anterior de către avocatul Hotineanu Anatolie, instanța de recurs în anulare deja s-a expus prin deciziile din 07 iunie 2021 și 16 mai 2022.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul în anulare declarat de către avocatul Arhiliuc Ion în numele condamnatului Raicov Andrei, urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este depus repetat

13. În conformitate cu prevederile art. 453 alin. (2), art. 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Arhiliuc Ion în numele condamnatului Raicov Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2020, în cauza penală în privința lui *Raicov Andrei XXXXX*, deoarece este declarat repetat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată semnată la 28 februarie 2023 și pronunțată la **30 martie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana

Cobzac Elena

Guzun Ion